

Sygn. akt VI GC 749/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko **K. R. (1)**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanej K. R. (1) kwotę 917 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 749/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 października 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej K. R. (1) kwoty 2 333,54 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę o świadczenie usług promowania działalności gospodarczej pozwanej, w tym pozycjonowania stron, ich optymalizacji, popularyzacji i utrzymania strony internetowej na serwerach prowadzonego serwisu anonser.pl (...) w odpowiedzi na ofertę poprzednika prawnego powoda wypełniła na jego witrynie internetowej formularz zamówienia, potwierdzając zapoznanie się z regulaminem, a więc wprowadziła formularz do środka komunikacji elektronicznej i w dniu 03 lutego 2013 roku złożyła zamówienie na świadczenie powyższych usług. Formularz zawierał wszelkie informacje, o których mowa w art. 66¹ k.c., w tym informację o odpłatności wymienionych usług, co zostało potwierdzone także w regulaminie świadczenia usług. Użytkownik każdorazowo na interfejsie wypełnianego formularza widział cenę usługi zależną od wybieranej przez niego opcji. Natomiast celem potwierdzenia tożsamości pozwana otrzymała na swój adres e-mail login i hasło, za pomocą których

mogła dokończyć proces rejestracji i zamówienia. Tym samym na podstawie art. 61 § 2 k.c. w zw. z art. 70 § 1 k.c. została zawarta umowa, a cedent przystąpił do realizacji umowy. Wobec rozpoczęcia świadczenia usług marketingowych, cedent wystawił pozwanemu w dniu 03 lutego 2014 roku fakturę numer (...) płatną do dnia 04 listopada 2014 roku. Pozwana zobowiązana była do zapłaty ceny za przedmiotowe usługi, która to cena zgodnie z regulaminem obejmowała utrzymanie strony na serwerze operatora, udostępnienie użytkownikowi panelu użytkownika celem umożliwienia codziennej edycji strony, zgłoszenie strony użytkownika do wyszukiwarek internetowych, pozycjonowanie strony, wyświetlanie adresu strony w listingach serwisu anonser.pl i serwisach współpracujących. Pozwana nie zapłaciła usługodawcy wynagrodzenia za świadczone usługi w określonym terminie płatności.

Nadto powód wskazał, że w dniu 10 czerwca 2016 roku zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę przelewu m. in. wierzytelności przysługującej cedentowi wobec pozwanej K. R. (1), o czym powód poinformował pozwaną i wezwał ją do zapłaty. Pozwana pomimo wezwania nie uregulowała należności dochodzonej pozwym.

Na kwotę dochodzoną niniejszym pozwym składa się kwota 1 845 złotych tytułem należności głównej oraz kwota 488,54 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek w wysokości odsetek podatkowych liczonych za okres od dnia 05 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 23 października 2017 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 marca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 6842/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwana K. R. (1) wniosła o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz zarzut niewykazania przez powoda roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości. Pozwana zaprzeczyła bowiem, ażeby zawierała umowę z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, wskazała również, że nigdy nie zamawiała usług od tego podmiotu ani nie otrzymała loginu i hasła oraz nigdy nie potwierdziła zamówienia, zaś formularz zawiera jedynie dane ogólnie dostępne. Pozwana podniosła również, że nie otrzymała ani zawiadomienia o cesji wierzytelności ani faktury oraz zakwestionowała legitymację procesową powoda z uwagi na nieprzedłożenie przez niego załącznika do umowy cesji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 lutego 2013 nieustalona osoba działając na komputerze o numerze IP: 91.231.24.151 wypełniła formularz zamówienia kierowanego do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zamawiając usługę pozycjonowania w Internecie działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą „Kowal dla Ciebie R. K.». W formularzu podano nazwę firmy, adres, adres mailowy i adres strony internetowej, numer NIP oraz numer telefonu. Dodane zostały także zdjęcia mające obrazować profil prowadzonej działalności gospodarczej.

Dane te były ogólnodostępne w Internecie i innych bazach danych, w tym na istniejącej przez pewien czas stronie internetowej K. R. (1) oraz na jej koncie w aplikacji F..

K. R. (1) nigdy nie posiadała, ani w żaden sposób nie korzystała z komputera o numerze IP: 91.231.24.151. Formularz nie został podpisany przez K. R. (1).

formularz edycji strony z dnia 03 lutego 2013 roku – k. 27-30 akt, zeznania świadka K. R. (2) – protokół rozprawy z dnia 14 września 2018 roku – k. 79-81 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:25-00:18:11), zeznania pozwanej K. R. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 września 2018 roku – k. 79-81 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:18:11-00:28:14)

W dniu 03 lutego 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawiła „Kowal dla Ciebie R. K.» fakturę VAT proforma numer (...) na kwotę 1 845 złotych brutto tytułem „strona www pakiet P.», z terminem płatności do dnia 04 listopada 2014 roku.

faktura pro forma – k. 34 akt

Powyższa faktura nie została doręczona K. R. (1).

zeznania świadka K. R. (2) – protokół rozprawy z dnia 14 września 2018 roku – k. 79-81 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:25-00:18:11), zeznania pozwanej K. R. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 września 2018 roku – k. 79-81 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:18:11-00:28:14)

K. R. (1) zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą (...) dla Ciebie” K. R. (1) w okresie od dnia 01 września 2013 roku do dnia 01 kwietnia 2014 roku.

K. R. (1) zaprzestała działalności gospodarczej prowadzonej pod firmą (...) dla Ciebie” K. R. (1) z dniem 31 sierpnia 2015 roku.

zeznania świadka K. R. (2) – protokół rozprawy z dnia 14 września 2018 roku – k. 79-81 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:25-00:18:11), zeznania pozwanej K. R. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 września 2018 roku – k. 79-81 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:18:11-00:28:14), wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 6, 48, 49 akt

W dniu 29 czerwca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nabył od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wierzytelność przysługującą przeciwko K. R. (1) wynikającą z faktury numer (...).

umowa sprzedaży wierzytelności wraz załącznikiem numer 2 – k. 24-25 akt

Pismem z dnia 12 lipca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał K. R. (1) do zapłaty kwoty 2 276,50 złotych tytułem nieopłaconej faktury numer (...) i rekompensaty za koszty odzyskiwania należności informując o nabyciu powyższych wierzytelności od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 35-36 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także powyższe dokumenty, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

W zakresie istnienia zobowiązania pozwanej K. R. (1) Sąd nie opierał swojego rozstrzygnięcia na treści formularza edycji strony z dnia 03 lutego 2013 roku (k. 27-30 akt), gdyż nie zawierał on jakiegokolwiek podpisu, a zatem nie stanowił dokumentu w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Sąd nie wziął również pod uwagę formularza zatytułowanego „wybierz swój pakiet” (k. 31 akt), gdyż stanowił on jedynie wydruk z Internetu, który nie został w żaden sposób wypełniony oraz treści regulaminu (k. 32-33 akt), gdyż pozwana zaprzeczyła, aby go otrzymała przed procesem, a powód nie udowodnił tej okoliczności.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. R. (2) oraz pozwanej K. R. (1) w szczególności w zakresie, w jakim wskazywali oni, że pozwana dysponuje komputerem o innym numerze IP niż komputer, z którego miano złożyć zamówienie spornej usługi, że wskazane w dołączonym do pozwu formularzu zamówienia dane mają charakter danych ogólnodostępnych o firmie pozwanej, zaś zdjęcia – mogły pochodzić ze strony internetowej, jaką pozwana posiadała przez pewien czas bądź z konta w aplikacji F.. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania pozwanej, że nie otrzymała ona od poprzednika prawnego powoda ani loginu ani hasła i że nie składała zamówienia na usługę świadczoną przez

powoda, na tą okoliczność bowiem powód nie przedłożył żadnego dowodu podważającego wiarygodność jej zeznań w tym zakresie.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 14 września 2018 roku Sąd działając na podstawie art. 302 k.p.c. pominął dowód z zeznań powoda, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania nie stawiły się na rozprawę (mimo prawidłowego wezwania) i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 14 września 2018 roku Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z załącznika do umowy cesji z dnia 29 czerwca 2016 roku w trybie art. 249 k.p.c. w zw. z art. 235 k.p.c., mając na uwadze, że powód przedłożył umowę cesji oraz wyciąg z załącznika numer 2 do tej umowy obejmujący wierzytelność wobec pozwanej K. R. (1) w poświadczeniu za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika, co Sąd uznał za wystarczające do wykazania przez powoda jego legitymacji procesowej, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej K. R. (1) kwoty 2 333,54 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem wynagrodzenia za świadczone pozwanej przez poprzednika prawnego powoda usługi promowania działalności gospodarczej pozwanej, w tym pozycjonowania stron internetowych, ich optymalizacji, popularyzacji oraz utrzymania strony internetowej na serwerach prowadzonego serwisu anonser.pl.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwana K. R. (1) podniosła zarzut przedawnienia roszczenia i zarzut niewykazania przez powoda roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości oraz zakwestionowała legitymację procesową powoda z uwagi na nieprzedłożenie przez niego załącznika do umowy cesji.

Legitymacja procesowa jest to określone normami prawa materialnego uprawnienie konkretnego powoda do dochodzenia sądowej ochrony określonego roszczenia materialnoprawnego przeciwko konkretnemu pozwanemu. Sąd, stwierdziwszy brak legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej) wydaje wyrok oddalający powództwo.

W ocenie Sądu powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. sprostął nałożonemu na niego obowiązkowi udowodnienia skutecznego nabycia przedmiotowej wierzytelności, co uzasadniało jego uprawnienie do dochodzenia roszczenia od pozwanej K. R. (1) w przedmiotowym postępowaniu, albowiem z treści przedłożonej umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 czerwca 2016 roku zawartej między powodem a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynika jednoznacznie, że wierzytelności objęte przedmiotową umową określone są w załączniku numer 2. Jednocześnie powód przedłożył poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika powoda wyciąg z tego załącznika w zakresie wierzytelności przysługującej wobec pozwanej K. R. (1) sporządzony przez upoważnionego pracownika (k. 24-26 akt), co w ocenie Sądu jest wystarczające dla wykazania legitymacji procesowej powoda w niniejszym postępowaniu.

Na marginesie tylko wskazać należy, iż zarzuty pozwanej K. R. (1) odnośnie braku wezwania do zapłaty, czy braku wykazania zawiadomienia jej o przelewie wierzytelności nie mają wpływu na ewentualną ważność umowy cesji. Brak bowiem zawiadomienia o dokonany przelewie wierzytelności rodzi jedynie skutki przewidziane w art. 512 k.c. i może mieć znaczenie jedynie w przypadku, gdyby dłużnik spełnił świadczenie do rąk poprzedniego wierzyciela.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężarowi na nim obowiązkowi, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 kwietnia 1975 roku, sygn. akt III CRN 26/75).

W świetle powyższych rozważań wskazać należy, że to na powodzie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. spoczywał ciężar udowodnienia, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy w okolicznościach wskazanych w pozwie i dalszych pismach procesowych powoda, a zatem ciężar wykazania do kogo należy komputer o numerze IP: 91.231.24.151, z którego dokonano wypełnienia formularza na stronie internetowej oraz że pozwanej K. R. (1) przesłano login i hasło, po wykorzystaniu którego w dniu 03 lutego 2013 roku o godzinie 11:42:44 (jak wskazywał powód) pozwana kliknęła w przycisk „zamów” doprowadzając do zawarcia umowy o świadczenie zamówionych usług, tym bardziej, że okolicznościom tym pozwana konsekwentnie zaprzeczała. W ocenie Sądu dowodu na zawarcie powyższej umowy bynajmniej nie mógł stanowić, jak już wskazano powyżej, przedłożony przez powoda wydruk treści formularza edycji strony z dnia 03 lutego 2013 roku (k. 27-30 akt), gdyż nie zawierał on jakiegokolwiek podpisu, a zatem nie stanowił dokumentu w rozumieniu przepisów k.p.c.

Stosownie do jednej z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określonego w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów dla wykazania zasadności swoich twierdzeń. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jej ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowiąc zarazem wyraz woli strony powodowej, pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niego skutki procesowe. Należało bowiem przyjąć, że ciężar dowodu w przedmiocie wykazania, że pozwana łączyła z poprzednikiem prawnym powoda jakakolwiek umowa o świadczenie usług promowania działalności gospodarczej pozwanej, w tym pozycjonowania stron, ich optymalizacji, popularyzacji i utrzymania strony internetowej na serwerach prowadzonego serwisu anonser.pl. (tak opisana w pozwie), która uprawniała poprzednika prawnego powoda i samego powoda do naliczania dochodzonych kwot – z całą pewnością spoczywał na powodzie. Tymczasem powodowa spółka, po zapoznaniu się z twierdzeniami pozwanego zgłoszonymi w sprzeciwie, sama nie zgłosiła żadnych dalszych przydatnych dla rozstrzygnięcia wniosków dowodowych mających wykazać zasadność twierdzeń pozwu. Przeciwnie, powód poprzestał jedynie na twierdzeniu, że w dniu 03 lutego 2013 roku o godzinie 11:42:44 pozwana korzystając z przesłanego loginu oraz hasła kliknęła w przycisk „zamów” doprowadzając do zawarcia umowy o świadczenie zamówionych usług, przy czym nie przedłożył żadnych dowodów na okoliczność udostępnienia pozwanej owego loginu i hasła oraz jego wykorzystania i złożenia zamówienia. Sąd zważył przy tym, iż pozwana od początku konsekwentnie zaprzeczała, aby zawarła umowę z poprzednikiem prawnym powoda, w szczególności, aby wypełniła i wysłała formularz edycji strony, co potwierdziła także podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 14 września 2018 roku.

W konsekwencji należało przyjąć, iż powód nie zdołał udowodnić, że łączyła go (jego poprzednika prawnego) z pozwaną jakakolwiek umowa, że formularz z dnia 03 lutego 2013 roku został wypełniony przez pozwaną lub na należącym do niej komputerze, że powód (jego poprzednik prawny) udostępnił pozwanej hasło i login, który został wykorzystany przez pozwaną przy składaniu zamówienia i że zostało ono przez nią lub osobę działającą w jej imieniu złożone, wreszcie nie wykazał także, jaka w istocie była treść umowy z dnia 03 lutego 2013 roku ani, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wykonał na rzecz pozwanej prawidłowo jakiegokolwiek usługi.

Co do zarzutu przedawnienia, to wskazać należy, że umowa wskazana w pozwie jako umowa o świadczenie usług promowania działalności gospodarczej pozwanej, w tym pozycjonowania stron, ich optymalizacji, popularyzacji i utrzymania strony internetowej na serwerach prowadzonego serwisu anonser.pl. nie stanowiła, jak twierdził powód, umowy o rejestrację i utrzymanie domeny internetowej, lecz miała charakter umowy o świadczenie usług. Na marginesie jedynie należy wskazać, iż sprawa niniejsza rozpoznana została według przepisów o postępowaniu uproszczonym. A skoro w pozwie powód określił umowę łączącą jego poprzednika prawnego z pozwaną jako umowę o świadczenie usług promowania działalności gospodarczej pozwanej, to następnie nie mógł skutecznie wywodzić, iż

była to umowa o rejestrację i utrzymanie domeny internetowej. Taka bowiem zmiana powództwa, w świetle treści art. 505⁴ § 1 k.p.c., jest niedopuszczalna w postępowaniu uproszczonym i nie wiąże Sądu.

Zgodnie natomiast z treścią art. 751 pkt 1 k.c. z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujących osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju.

Skoro zatem faktura nr (...) opiewającą na kwotę 1 845 złotych brutto została wystawiona z terminem płatności do dnia 04 listopada 2014 roku, to jej wymagalność przypadała na dzień 04 listopada 2014 roku, a zatem dwuletni termin przedawnienia roszczenia o zapłatę tej kwoty upływał w dniu 04 listopada 2016 roku. Pozew w niniejszej sprawie został zaś złożony w dniu 25 października 2017 roku, a zatem już po upływie terminu przedawnienia. Również zatem ta okoliczność powodowała konieczność uznania, iż roszczenie powoda nie zasługuje na ochronę prawną i powództwo jako takie podlega oddaleniu.

Biorąc powyższe pod uwagę, w punkcie I wyroku Sąd oddalił powództwo w całości, o czym orzekł przyjmując za podstawę prawną treść art. 744 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. i art. 750 k.c. oraz art. 354 § 1 k.c., stosowanych a contrario.

O kosztach procesu w punkcie II wyroku Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. zasądzając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego kwotę 917 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 03 października 2018 roku